

## Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Dumitru Visternicean  
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Panfile Uliana, prin intermediul avocatului Bobeică Vasile,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Panfile Uliana către Ghermec Constantin, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, privind decăderea din drepturile părintești a lui Ghermec Constantin față de copilul minor XXXX XXXX, născut la XXXX,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Panfile Uliana și menținută hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

### c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2016, Panfile Uliana a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghermec Constantin, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, solicitând decăderea din drepturile părintești a lui Ghermec Constantin față de copilul minor XXXX XXXX, născut la XXXX.

În motivarea acțiunii a invocat că a încheiat căsătoria cu pârâtul la XXXX, iar din căsătorie au un copil minor - fiul XXXX XXXX, născut la XXXX. Prin hotărârea din 05 mai 2006 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, căsătoria dintre părți a fost desfăcută, divorțul fiind înregistrat cu nr. XXXX la OSC Rîșcani, mun. Chișinău la 07 iunie 2006. În baza hotărârii menționate, a fost determinat domiciliul copilului minor XXXX XXXX cu mama și s-a încasat de la Ghermec Constantin în beneficiul Ulianei Panfile (Ghermec) pensia alimentară pentru întreținerea copilului. La 28 iulie 2007, reclamanta a înregistrat o nouă căsătorie cu Panfile Sergiu, în urma căreia s-a născut fiica XXXX XXXX.

Potrivit reclamantei, de la nașterea copilului și până la înaintarea prezentei acțiuni, de educația și întreținerea copilului s-a ocupat doar ea, iar îndată după divorț pârâtul a plecat peste hotarele țării la muncă și mai mult nu s-a interesat de soarta fiului său. Consideră că tatăl copilului în mod intenționat și dolosiv se eschivează de la onorarea obligațiilor sale părintești în ceea ce privește educația și întreținerea copilului minor.

La 16 ianuarie 2012, Panfile Uliana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghermec Constantin cu privire la decăderea din drepturile părintești, acțiunea fiind admisă prin hotărârea din 14 decembrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, iar Ghermec Constantin decăzut din drepturile părintești față de copilul minor, fiul XXXX XXXX, născut la XXXX. Prin Decizia din 05 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Ghermec Constantin a fost admis, fiind casată hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. La 03 octombrie 2013, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Panfile Uliana împotriva deciziei din 05 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, l-a considerat inadmisibil.

Cu referire la cele invocate, reclamanta a precizat că din momentul emiterii actelor judecătorești menționate, pârâtul Ghermec Constantin nu și-a îndeplinit nici o obligațiune față de fiul XXXX XXXX, astfel decăderea din drepturile părintești o solicită nu în mod repetat, ci în urma circumstanțelor noi apărute, adică a neexecutării obligației părintești în perioada 2013-2015. Astfel, de întreținerea și educația copilului XXXX XXXX se ocupă mama - Panfile Uliana și soțul acesteia Panfile Sergiu.

Reieșind din cele menționate, reclamanta a solicitat admiterea cererii înaintate și decăderea din drepturile părintești a pârâtului Ghermec Constantin față de copilul minor XXXX XXXX, născut la XXXX.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea înaintată de Panfile Uliana către Ghermec Constantin, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, privind decăderea din drepturile părintești a lui Ghermec Constantin față de copilul minor XXXX XXXX, născut la XXXX, a fost respinsă.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Panfile Uliana, fiind menținută hotărârea din 05 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare, prin prisma prevederilor art. 67 din Codul familiei, au conchis că eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților, care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului. Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință de la exercitarea acestor obligații, iar pe parcursul examinării litigiului acest aspect nu a fost dovedit prin probe concludente. Având în vedere faptul că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune drastică, instanțele au concluzionat că art. 67 lit. h) din Codul familiei, nu se regăsește drept temei legal în speță, întrucât nu au fost reflectate și motivate alte temeuri reale de decădere din drepturile părintești a pârâtului.

La 03 mai 2018, Panfile Uliana, prin intermediul avocatului Bobeică Vasile, a contestat cu recurs decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 05 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău,

sediul Central, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată formulată de Panfile Uliana.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Panfile Uliana, prin intermediul avocatului Bobeică Vasile, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 ianuarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 27 februarie 2018 (f.d. 112), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date cu privire la recepționarea deciziei de către aceștia. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 03 mai 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al CPC, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de

apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Panfile Uliana, prin intermediul avocatului Bobeică Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Panfile Uliana, prin intermediul avocatului Bobeică Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Victor Burduh